

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2018. uputio Tribunalul Specializat Cluj
(Rumunjska) – AU protiv Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala
București**

(Predmet C-500/18)

(2018/C 381/14)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AU

Tuženici: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Prethodna pitanja

1. Može/mora li nacionalni sud prilikom tumačenja pojma „mali ulagatelj” iz članka 4. stavka 1. točke 12. Direktive 2004/39/EZ ⁽¹⁾ upotrebljavati iste interpretativne kriterije kao što su oni kojima je definiran pojam potrošača u smislu članka 2. točke (b) Direktive 93/13/EEZ ⁽²⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, pod kojim se uvjetima „mali ulagatelj” u smislu Direktive 2004/39/EZ može, dakle, u sporu poput onoga u glavnom postupku, pozivati na to da ima svojstvo potrošača?
3. Konkretno, jesu li ostvarivanje velikog opsega trgovanja „malog ulagatelja” u smislu Direktive 2004/39/EZ u relativno kratkom vremenu i ulaganje velikih iznosa novca u financijske instrumente kao što su oni definirani člankom 4. stavkom 1. točkom 17. Direktive 2004/39/EZ relevantni kriteriji za ocjenu ima li „mali ulagatelj” svojstvo potrošača u smislu te direktive?
4. Može i/ili mora li nacionalni sud prilikom utvrđivanja svoje nadležnosti, s obzirom na to da, ovisno o slučaju, ima obvezu utvrđivanja utjecaja članka 17. stavka 1. točke (c) ili članka 7. točke 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽³⁾, uzeti u obzir materijalnoppravnu osnovu na koju se poziva tužitelj (isključivo izvanugovornu odgovornost) kao pravno sredstvo protiv sklapanja navodno nepoštenih odredbi u smislu Direktive 93/13/EEZ, pri čemu bi se mjerodavno materijalno pravo utvrdilo u skladu s Uredbom (EZ) br. 864/2007 (Rim II) ⁽⁴⁾, ili eventualno tužiteljevo svojstvo potrošača čini irelevantnom materijalnopravnu osnovu njegova zahtjeva?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL 2004., L 145, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 4., str. 29.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. te ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Rim II) (SL 2007., L 199, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.)